

TORDAI TERI

FOTÓ: EMMER LÁSZLÓ

Névjegy

- Debrecenben született 1941. december 28-án, Egerben nőtt fel.
- A Színház- és Filmművészeti Főiskolán végzett, utána a Szegedi Nemzeti Színházba, majd a Nemzeti Színházba szerződött.
- 1966 és 1971 között a Neu Delta osztrák filmvállalat művészeként tizennyolc filmet forgatott.
- 2001 óta az Új Színház színésze.
- Filmjei: *Esős vasárnap* (1962), *a Mit csinált fel séged 3-tól 5-ig?* (1964), *A Pendragon legenda* (1974).
- Kossuth-díjas színész, lánya *Horváth Lili* színésznő, akivel jelenleg a *Nőköl* is megárt... című darabban játszanak együtt.

1 Mi a legkedvesebb gyerekkori emléke?

Kislány koromban egy téli estén kilesek a redőny mögül, látom a hópelyhektől csillogó háztetőket, hallom a száncsengő hangját, mint a mesében, és arra gondolok, álmodni jó! Állt egy földig lógó fűzfa az egeri házunk udvarán, és azt játszottam, hogy széthajtom az ágakat, mint egy színházi függőnyt, hogy lásson az akkor még láthatatlan közönség. Nagy társasággal jártunk kirándulni, marhavagonban mentünk át a Bükkbe, békát fogtunk az Eger-pataokban, ha befagyott, korcsolyáztunk rajta. Az unokáim is a gyerekkori emlékeimből szőtt meséket szeretik a legjobban – a mai napig ezekből táplálkozom.

2 Kí volt élete első szerelme?

Tízéves voltam, amikor az egeri színjátszóköri egy orosz darabban én játszottam a szomorú királykisasszonyt, a hetedikes, „colos” Géza pedig a hős királyfit. Odáig voltam érte, de ő észre sem vett. A szerelem már akkor is a színpadon állva érintett meg.

3 Mi az, amit sosem kérdezett meg a szüleitől, pedig meg kellett volna?

A szüleim a második világháború utáni életet próbálták megszépíteni, a rossz dolgokról nem beszéltek, így nem tudom, anyámék miért költöztek Máramaroszigetről Debrecenbe. Ahogyan azt sem, a nagypapa miért került a debreceni gettóba, hogyan hozták ki onnan, vagy hogy apám mikor jött vissza a frontról.

4 Mi az, amit a saját kárán tanult meg?

A külföldi filmjeim után annyian bántottak, hogy megfogadtam, én soha senkit nem fogok, vagy ha mégis, azonnal bocsánatot kérek, különben megmarad a tüske. Fiatalon én sem tudtam bocsánatot kérni, csak később, miután szembe-sültem az élet, a szakma nehézségeivel. A humor és az önironia is átsegített a nehézségeken. Hiába tartottak szépnek, már az oviban létrának csúfoltak, mert jóval magasabb voltam, mint az átlag, de

anyám azt mondta, ne törődjek vele. Van, aki „létra”, van, aki „gömbi”, mindenkit el kell fogadni.

5 Hol ette életében a legjobbat?

Naná, hogy Egerben! A nagymama szilvalek-város rácsos süteménye, a csörögefánk meg a házi szaloncukor ízét ma is érzem. Édesanyám leveseit és főzelékeit szerettem. Az ötvenes években nem volt semmink, de az egyszerű, friss hozzávalókból készült krumplifőzelék vagy grízes tészta maga volt az egészség. Az örömben kapaszkodás, hogy egy világégest túlélünk, az ételen is érződött.

6 Kinek, minek a hangját szereti legjobban?

A madarakét. A társasház helyén, ahol lakom, régen erdő állt, így van egy kis kertem, amit hatalmas fák vesznek körül, ágain mókusok ugrálnak, tujával, magnóliabokorral ültettem körbe, az utat murvával raktam ki. Reggel és alkonyatkor itt hallgatom a madarak hangját, ami olyan, mint a bükki kirándulásokon, tábortűzzel, szalonnasütéssel.

7 Mire nem sajnálja a pénzt?

A könyvekre. Mostanában újraolvasom Krúdyt, Karinthy naplóját, vagy Simone de Beauvoirmak az öregségről szóló könyvét, mert ma már nem ugyanazt jelentik, mint harminc éve. Ha felkavarnak a világ eseményei, *Máraitól* megnyugszom.

8 Van olyan álma, ami még nem valósult meg?

Nincs. Az álmaim mindig a beteljesült jelenhez kötődtek. Amikor gyerekkoromban széthajtottam a fűzfa ágait, pont azt képzeltem el az életről, amit tapasztaltam. Soha nem gondolok arra, mit hagytam ki.

9 Mire sajnálja legjobban az időt?

Semmire. Csak olyat csinállok, amihez kedvem van.

10 Ha van mennyország, hogyan fogja köszönteni az Úristen a túloldalon?

Nem várnám meg a Jóisten szavait, hanem megmondanám neki, mennyire hálás vagyok, hogy a segítségével rátaláltam az utamra.

Hufnágel Gabriella